

משנה שבת פרק י

Mishnah Shabbat, chapter 10

(1) If one stores [before the Sabbath a seed or any other matter] for sowing, [or] as a sample [to show that he has seeds for sale], or for medicinal purposes, and [then he forgot why he had set it aside and then] carries it out on the Sabbath [even though not for the purpose that he had set it aside, still], he is liable, whatever its size [since by storing it, he shows that it has significance for him]. All others however, are not liable, only [if they carry] the [minimum prescribed] quantity [of each particular item]. If he carries it back again [after having carried it out, he decides not to use it for the above purposes, and takes it back into the house, thereby transferring from a public to a private domain], he is liable only for its [prescribed minimum] quantity [for, by changing his mind, he removes the artificial value which he first attached to it, and it is the same as any other of its kind].

(2) If one carries out food and places it on the threshold [a surface area four handbreadths square which is elevated off the ground, between three to nine handbreadths and is considered a *karmelit* — an area not considered either public or private domain (see Shabbat 6a)], whether he [himself] subsequently carries it out [into the street] or another does so, he is not liable, because the [whole] act [of *akirah* — in this case taking from the private domain and *hanahah* — in this case setting down in the public domain] was not performed at one time [he, therefore, does not incur liability for taking from the private domain and setting down in the *karmelit*, nor for taking from the *karmelit* and setting down in the

רבנו עובדיה מברטנורא

א המצניע. קודם השבת: לזרע ולדוגמא. להראות שיש לו סממנים ויקנו ממנו: ולרפואה. ושכח בשבת למה הצניעו והוציאו סתם, חייב עליו בכל שהוא, שעל דעת הראשונה הוציאו והאחשיבה: **אלא כשיעורו**. כל אחד שיעור המפורש בו: חזר והכניסו. זה שהצניע פחות מכשיעור והוציאו, אם נמלך בו שלא לזרעו וחזר והכניסו: אינו חייב. בהכנסה זו אלא אם כן יש בו שיעור שלם, דכיון דנמלך שלא לזרעו בטלה מחשבתו והרי הוא ככל אדם: **ב על האסקופה**. שהיא כרמלית, כגון שגבוהה משלשה ועד תשעה ורחבה ארבעה: **שלא עשה מלאכתו בבת אחת**. לא עשה עקירה מרשות היחיד והנחה ברשות הרבים שהם מקום חיוב, דבהכי היא מלאכה גמורה, אלא עקר ממקום חיוב והניח בכרמלית שהוא פטור באותה הנחה, והדר עקר לה מכרמלית שאינו מקום חיוב והניח

public domain]. [If one carries out] a basket which is full of produce and places it on the outer threshold [which is under three handbreadths off the ground and borders public domain and is, therefore, considered public domain], though most of the produce is outside [in the public domain], he is not liable unless he carries out [and thereby transfers completely from a private to a public domain] the whole basket [this law applies only if the basket contains long types of produce such as cucumbers and gourds, a part of which remained inside the private domain; if, however, the basket contains mustard, and many plants are entirely outside, he is liable].

(3) If one carries out [an article], whether with his right or with his left [hand], in his lap or on his shoulder, he is liable, because thus was the method of carrying of the children of Kehat [in connection with the Tabernacle in the wilderness. (See Numbers 7:9.) Biblically, the definition of forbidden labor on the Sabbath which involves liability, is learnt from the labors necessary for the construction of the Tabernacle]; in a backhanded manner [this is the idiom for anything done in an unusual way, e.g., he carries], with his foot, in his mouth, with his elbow, in his ear, in his hair, in his [money] belt with its opening facing downwards [if the opening is on top, such carrying would be quite usual; Another interpretation: an undergarment worn to absorb sweat, with pockets, or if he carries], between his belt and his shirt, in the hem of his shirt, in his shoes or sandals he is not

רבנו עובדיה מברטנורא

ברשות הרבים, ונמצא שלא נעשית עקירה ממקום חיוב והנחה במקום חיוב בפעם אחת: **אסקופה החיצונה**. אצטבא שלפני פתח הבית לצד רשות הרבים: **עד שיוציא**. כלומר אלא אם כן הוציא בראשונה כל הקופה. ולא שנו אלא בקופה מלאה קשואין ודלועין שהן ארוכין ועדיין יש מהן לפנים, אבל מלאה חרדל שהרי יש הרבה ממנו כולו מבחוץ, נעשה כמי שהוציא את כל הקופה וחיוב: **ג שכן משא בני קהת**. בכתף ישאו. וימין ושמאל וחיך אורחא דארעא: **מרפקו**. הפרק האמצעי שבזרוע, ובערבי כך שמו מרפ"ק: **באפונדתו**. אזור חלול: **פיה למטה**. אין דרך הוצאה בכך, אבל פיה למעלה דרך הוצאה בכך. פירוש אחר, אפונדתו בגד שלובש סמוך לבשרו לקבל הזיעה, ורגילין לעשות בו כעין ביסין, ובשמפכים אותו מלמטה למעלה נמצא פי הכיס למטה: **שפת חלוקו**. השפה

liable, because he has not carried [it] out in the usual manner as people [generally] carry.

(4) If one intends to carry out [an object] in front of him [so that he can watch it continuously], but it slid behind him, he is not liable [since he intended a superior action to properly guard the object, and it was guarded in an inferior manner, therefore, the act which he intended never took place

and is similar to one who performs a labor without intent]; behind him, but it slid to being before him, he is liable [since it is guarded in a manner superior to that which he intended]. [Yet] in truth it was said: A woman, who puts on an undergarment [and she hangs an object to it in order to carry it with her when she goes out], whether [the article is hung so that it is carried] before or behind her [but it subsequently, becomes reversed], is liable, because it is natural for it to reverse itself [therefore, she expects this and her intent was that it be carried either way]. Rabbi Yehudah says: Also [liable are] couriers [officials who go out with documents in pouches hanging from their necks, which sometimes slide from the front, to the back and is to be expected to do so. The law is not in accordance with Rabbi Yehudah].

(5) If one carries out a loaf into the street, he is liable; [however,] if two carry it out, they are not liable [since each performs only a portion of the forbidden labor]. If one could not carry it out [by himself, e.g., if it were a heavy beam] and two carry it out [together], they are liable; but Rabbi Shimon exempts [them from a sin-offering; the law is not in accordance with Rabbi Shimon]. If one

רבנו עובדיה מברטנורה

התחוננה של חלוק; ד לפניו ובא לו לאחרי פטור. דנתכוון לשמירה מעולה ועלתה בידו שמירה פחותה; לאחרי ובא לו לפניו חייב. דנתכוון לשמירה פחותה ועלתה בידו שמירה מעולה: סינר. כעין מכנסים קטנים חוגרות אותן לצניעות, ואם תלתה בהן שום דבר להוציא ובא לה לצד אחר חייבת: שכן ראוי להיות חוזר. דרכו להיות חוזר וסובב סביבותיה, ומתחלה ידעה שסופו להתהפך: רבי יהודה אומר אף מקבלי פתקין. של מלך. הרצים הנושאים אגרות נותנים אותם בעצים חלולים כדמות קנים ותולים בצוארם, ודרך אותו קנה להיות חוזר וסובב מלפניו ומאחוריו סביב לצוארו ויודע היה שסופו להתהפך. ואין הלכה כרבי יהודה: ה הוציא והושיט שנים פטורים. כדילפינן (ויקרא ד) בעשותה אחת מכל מצות ה'; העושה את כולה ולא העושה מקצתה: ורבי שמעון פטור.

carries out less than the minimum quantity of food in a utensil, he is not liable, not even for the utensil, because the utensil is subsidiary to it. [If one carries out] a living person in a bed, he is not liable even in respect of the bed, because the bed is subsidiary to him [carrying an unfettered, living person

is not Biblically a liable offense, since he is regarded as carrying himself since he lightens himself and is not dead weight (see Rashi Shabbat 93b); all animals are regarded as being fettered, and one is liable for carrying them in a bed]; [if one carries out] a corpse in a bed, he is liable. And likewise [if one carries out] the size of an olive of a corpse, the size of an olive of a *neveilah*, or the size of a lentil of a [dead] creeping thing [*sheretz*] he is liable [these are the respective minimal quantities which defile. Therefore, carrying them out of the house ranks as carrying significant quantities, and it is a labor of importance, since a source of defilement is thereby removed]. But Rabbi Shimon declares him exempt [even for carrying out a whole corpse, for its purpose is merely negative, i.e., he merely does not wish to have the corpse in his house, but does not actually want it in the street; hence, it is a **מלאכה שאינה צריכה לגופה** — a labor unessential in itself, and Rabbi Shimon is of the opinion that it is not a liable offense, though it is forbidden. The law is not in accordance with Rabbi Shimon].

(6) If one cuts his nails with his other nails or with his teeth, likewise, [if one plucks] his hair [with his hands], likewise, his moustache, likewise, his beard [all these are forbidden as a subcategory of the labor called shearing]; and likewise, if a woman braids [her hair, a subcategory of building], likewise, if she paints [her eyelids, a subcategory of writing], likewise, if she parts [her hair in the

רבנו עובדיה מברטנורא

דסבר אפילו כשאין יחיד יכול לעשות אם עשאה שנים פטורים. ואין הלכה כרבי שמעון: **את החי במטה**. על החי לא מחייב בהוצאתו אם אינו כפות, לפי שהוא נושא את עצמו. והני מילי אדם, אבל בהמה חיה ועוף לא, דכמאן דכפתי דמו: **וכן כזית מן המת**. חייב אם הוציאו, דהואיל ומטמא הוצאה חשובה היא להציל עצמו מן הטומאה. וכן כזית מן הנבלה וכעדשה מן השרץ, דהכי הוי שיעורן לטומאה: **ורבי שמעון פוטר**. אפילו במת שלם, דהוי מלאכה שאינה צריכה לגופה, דכל שאינו אלא לסלקו מעליו הוי מלאכה שאינה צריכה לגופה ולא מלאכת מחשבת היא. ואין הלכה כרבי שמעון: **ו וכן שעריו**. התולש שער ראשו בידו: **וכן הגודלת**. שער ראשה וקולעת אותו. תרגום

middle, a subcategory of building], Rabbi Eliezer declares [them forbidden Biblically and therefore] liable [a sin-offering if committed unintentionally], while the Sages forbid [these actions only Rabbinically] as a *shevut* [the law is in accordance with the Sages; if, however, he cuts his nails or hair with a utensil, such as a scissors, the Sages agree that he is liable Biblically]. If one detaches [a plant] from a perforated flower pot, he is liable [since it draws its nourishment from the ground, it is therefore regarded as being connected to the ground and detaching such a plant is forbidden, as a subcategory of reaping]; if it is unperforated, he is [Biblically] exempt [since it draws no nourishment from the ground, it is already considered as being detached from the ground]. But Rabbi Shimon exempts in both cases [since he holds that perforation does not thereby actually attach it to the ground; the law is not in accordance with Rabbi Shimon].

רבנו עובדיה מברטנורא

עבות (שמות כח) גדילו: ה**כוחלת**. נותנת כחול בעיניה: ה**פוקסת**. מחלקת שער שבאמצע הראש מכאן ומכאן אצל הצדעים: **רבי אליעזר מחייב חטאת**. כוחלת משום כותבת, גודלת ופוקסת משום בונה: **וחכמים אוטרים משום שבות**. דסברי אין דרך כתיבה בכך ואין דרך בנין בכך. והלכה כחכמים. ודוקא הנוטל צפרניו ושערו בידיו הוא דפטרי רבנן מחטאת ומסקילה, אבל הנוטל שערו או צפרניו בכלי מודים חכמים דחייב חטאת, ומכי נטל שתי שערות חייב. והנוטל שער ראש חבירו אפילו ביד חייב. וצפורן שפרשה רובה או שער שנתלש רובו ומצער אותו, מותר ליטלו ביד לכתחלה: **התולש מעציץ נקוב חייב**. דהוי כמחובר, דיונק מן הקרקע על ידי הנקב שמריח לחלוחית הקרקע, ואפילו הנקב בצדו. ושיעור הנקב כדי שורש קטן: **ורבי שמעון פוטר בזה ובזה**. דלא חשיב ליה כמחובר לחייבו סקילה. ואין הלכה כרבי שמעון: